

GỬI BỌN CHÓ ĐỀ Ở HÀ NỘI

BÙI BẢO TRÚC

Gửi bọn chó đẻ (*) ở Hà Nội:

Tao không thể dùng bất cứ một từ ngữ nào khác hơn để gọi chúng mày. Bởi vì chúng mày chính là một bọn chó đẻ.

Càng ngày những việc chúng mày làm và những việc chúng mày không dám làm đều cho thấy chúng mày là một bọn chó đẻ không hơn không kém.

Vừa có tin nói là chúng mày đang áp lực chính phủ Indonesia dẹp bỏ những di tích ở Galang, những chứng tích ghi lại thảm cảnh của mấy trăm ngàn người Việt, những người phải bỏ đất nước ra biển liêu chết đi tìm sự sống. Những người ty nạn khốn khổ ấy trong khi bị chúng mày đối xử tàn tệ đến nỗi phải bỏ trốn đi thì lại được những người dân Indonesia giúp đỡ, bảo bọc trên đường lánh nạn. Thực là đau đớn và chua xót cho người dân Việt cùng da vàng máu đỏ, cùng tổ quốc, giống nòi với chúng mày thì bị chúng mày ngược đãi đối xử như quân thù quân hãn trong khi ở Indonesia, những người xa lạ không cùng giòng máu Việt lại dành cho họ những đối xử tử tế, nhân đạo vào những lúc khốn cùng nhất.

Mấy tấm bia ghi lại những đối xử tốt đẹp ấy đã bị chúng mày tìm mọi cách để đục phá cho bằng được, để xóa hết những dấu tích xấu xa của chúng mày, nhưng lại là những ghi dấu lòng tử tế nhân đạo của người dân Indonesia không cùng huyết thống.

Chúng mày tuy phá được những tấm bia trên mấy hòn đảo năm 2005 nhưng những điều xấu xa của chúng mày thì vẫn còn nguyên. Chúng mày tưởng làm như thế là những chuyện xấu xa của chúng mày tan biến đi hết hay sao? Người dân ở các đảo nơi có những tấm bia bị phá đó sẽ còn nhớ mãi vì sao lại có những tấm bia đó, họ sẽ luôn luôn nhớ những con thuyền mỏng manh cập vào những đảo ấy, chở theo những thân tàn ma dại vì chúng mày mà phải bỏ nước ra đi.

Chúng mày phá được những tấm bia đó thì vẫn còn cả triệu người Việt ở hải ngoại ghi nhớ vì sao họ phải bỏ nhà, bỏ cửa, bỏ quê hương, bỏ mồ mả tổ tiên đi tha hương tìm sống. Người Việt ở trong nước cũng sẽ còn nhớ mãi những điều đó. Chúng mày sẽ không thể xóa được những điều xấu xa đó. Không bao giờ.

Chúng mày làm đủ mọi cách để dẹp những tấm bia trên những hòn đảo xa lạ cách xa đất nước ngàn dặm, trong khi có rất nhiều điều chúng mày phải làm, nhưng lại không làm, và chắc là không dám làm ở ngay trong nước cũng như ở những nơi nằm sát cạnh Việt Nam.

Như khi những người dân Việt sinh sống bằng nghề đánh cá ở miền Trung mới đây bị một bọn vô lại khôn nạn ngang ngược cầm đánh cá ở ngay vùng biển của nước Việt Nam thì chúng mày tránh, né không dám lên tiếng. Chúng mày khiếp nhược, run sợ không dám nói tới quốc tịch của những chiếc tàu gây phiền nhiễu, tạo thiệt hại vật chất, sinh mạng cho người đánh cá Việt Nam trong khi ai cũng biết đó là những chiếc tàu của hải quân Trung Cộng, treo cờ Trung Cộng, thủy binh mặc đồng phục hải quân Trung Cộng, và chuyện đó chính báo chí Trung Cộng cũng công nhận, không thêm che giấu.

Nhưng chúng mày thì không dám hé miệng can thiệp, bênh vực cho những người đánh cá Việt Nam khôn khổ đó.

Bọn tứ ngược, như chữ của Nguyễn Trãi dùng trong Bình Ngô Đại Cáo, ngang nhiên đem quân chiếm lấy những đảo của Việt Nam thì chúng mày không dám hé môi nói được lấy một nửa tiếng để phản đối. Những hy sinh của các chiến sĩ hải quân Việt Nam Cộng Hòa can đảm đánh lại bọn bá quyền Trung Cộng trong vụ quần đảo Hoàng Sa thì bị chúng mày lờ đi không dám nhắc đến.

Hạm trưởng Ngụy Văn Thà, người sĩ quan hải quân Việt Nam Cộng Hòa đã làm cho chữ "Ngụy" trở thành đẹp đẽ biết là bao. Ngụy như thế thì chúng tao là Ngụy hết. Chúng tao là Ngụy, là những người cùng lý tưởng, cùng dòng máu anh hùng của hạm trưởng hộ tống hạm Nhựt Tảo HQ 10.

Chúng mày lờ sự hy sinh cao quý của thiếu tá Ngụy Văn Thà đi để che dấu cái thái độ hèn nhát bán nước của chúng mày và cái công hàm mà tên thủ tướng mặt chó Phạm Văn Đồng gửi Chu Ân Lai để tặng không Trường Sa và Hoàng Sa cho Tàu đỏ. Gọi đó là bán nước thì cũng không đúng, vì đổi lại, chúng mày cũng không được bọn Tàu khôn nạn trả cho một cắc.

Ngày nay, ở Sài Gòn, chỉ cần mặc cái áo có hình quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa cũng bị bắt vì phạm húy. Những ai lên tiếng về đất nước, về sự vẹn toàn của tổ quốc là bị đàn áp thẳng tay như đã thấy.

Sự im lặng của chúng mày, cách hành động của chúng mày trong vụ Bản Giốc, trong những tranh chấp ở biển Đông chỉ là để che giấu những việc làm đê hèn của chúng mày.

Nay chúng mày đòi Indonesia dẹp chứng tích cuối cùng về giai đoạn bị thảm của Việt Nam trên đảo Galang cũng là vì chúng mày sợ sự thật, chúng mày sợ những dấu tích đó sẽ tiếp tục làm cho hình ảnh của chúng mày xấu đi.

Nhưng chúng mày có bao giờ tử tế và tốt đẹp đâu.

Chúng mày nhắm mắt để cho bọn chó má đem phụ nữ trẻ em Việt Nam bán cho các ổ điếm ở Campuchia, đưa đi làm tôi tớ ở các nước ngoài, tổ chức những vụ bán nô lệ như thời mọi rợ cho những thằng đàn ông Cao Ly, Đài Loan, Malaysia... đến xem và mua về làm nô lệ tình dục, để mặc cho phụ nữ Việt bị nhốt trong những lồng kính ở Singapore cho khách mua dâm tới xem mà lựa chọn... Chúng mày táng tận lương tâm để cho bọn cai phu ngoại quốc đánh đập công nhân Việt Nam ngay ở trong nước, rồi còn để cho những thằng công nhân Tàu khốn nạn ngang nhiên kéo đến đánh đập những người dân Việt sống ở gần công trường xây cất ngay trên quê hương của mình.

Chúng mày im thin thít.

Nhưng chúng mày lại rất hăng hái, dùng đủ mọi thủ đoạn để hèn nhất để tìm cách che giấu những việc làm chó má của chúng mày, nói là những di tích ấy bày ra những hình ảnh không đẹp của chúng mày.

Để tao chỉ cho chúng mày một chỗ thực sự lăng mạ chúng mày coi chúng mày có dám làm gì không. Mới đây, tại cuộc lễ dâng đất cho bọn Tàu Cộng mà chúng mày gọi là cắm cột mốc biên giới, bọn Tàu khốn nạn dựng ngay gần nơi diễn ra cuộc lễ một bức tường với những hình ảnh của cuộc nổ súng ở biên giới miền bắc giữa hai bọn chó đại. Đứng từ xa nhìn cũng thấy đó là những hình chụp bọn lính Tàu tiến đánh một số vị trí trong lãnh thổ Việt Nam. Trong trận này, bọn Tàu còn gây thiệt hại nặng cho cái hang chồn Pắc Bó, cái mỏ tổ cộng sản của chúng mày. Đó, có giới thì đòi Trung Cộng dẹp những bức hình đó coi có dám làm không.

Tao mong sao chúng mày chết đi sớm chừng nào may chừng ấy cho dân tộc Việt Nam. Chừng đó, tao bảo đảm mồ mả chúng mày sẽ không bao giờ được để cho nguyên vẹn, kể cả cái xác thối của thằng đại lưu manh chó để ở Ba Đình đang làm bản cái tên lịch sử Cần Vương quá đẹp của Đinh Công Tráng và Phan Đình Phùng này.

Lịch sử chắc chắn sẽ không nhẹ tay với bọn chó để là chúng mày.

Ký tên:

Một người Việt Nam không cộng sản

(*) Với những đứa từng gọi "thằng Diệm" và "thằng Thiệu" thì cách gọi này dành cho chúng mày vẫn còn là nhẹ. Nếu có phải nói thêm điều gì về cách xưng hô này thì chắc phải là đôi ba lời xin lỗi mấy con chó vì cách gọi đó đã cho chúng mày được làm con những con chó ấy.

Nguồn: Internet E-mail by Vũ Văn Chương chuyển

*Đăng ngày Thứ Ba, June 9, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*